

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/803/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

75/2015. (II. 26.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2014. december 1-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2015. február 26-án megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2014. december 1-én terjesztette elő panaszbeadványát, az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatán a vele szemben 2014. november 25-én tanúsított rendőri magatartás és bánásmód miatt.

A panaszos előadta, hogy Kanadából érkezett Párizson keresztül repülőgéppel 2014. november 23-án Ausztriába (Bécsbe). A repülőgépre 2 bőröndöt csekkolt be a csomagfeladásnál. Az egyik bőröndben (fekete 90x60 cm-es fekete szövet borítású, zipzáras bőrönd, műanyag kábel kötözővel lezárva) volt Iphone5 típusú mobiltelefonja SÍM kártya nélkül. Amikor Bécsben a Nemzetközi Repülőtérre megérkezett a repülővel, akkor várta a 2 bőröndöt a csomagkiadó szalagnál, de csak az egyik érkezett meg, a fent említett fekete szövet borítású bőrönd nem érkezett meg.

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

Ezt követően odament az információhoz, ott adtak egy papírt arról, hogy elveszett a bőrönd és azt ígérték, hogy amint megtalálásra kerül, szállítják neki. Bécsből fenti napon 13:30-14:00 óra körüli időben édesanyja gépjárművével utazott komáromi lakhelyére.

Másnap, 2014. november 24-én 12:00-13:00 óra között megérkezett az elveszett csomag egy kiszállító cég által, a futár németül beszélt. Az átvételi elismervényt a panaszos aláírta. Sem ebből, sem a szállítólevélből másolati példányt nem kapott. A panaszos ott akkor nem bontotta ki a bőröndjét, mert látszólag sértetlen állapotban volt és a műanyag kötöző is rajta volt. Ebből a panaszos azt feltételezte jóhiszeműen, hogy minden holmiját megtalálja a bőröndben. Ezt követően kb. 1 óra múlva nyitotta ki a bőröndjét és nem találta benne az Iphone telefonját. A telefon saját dobozában volt, ezüst-fekete színű telefon, 2013. október 15-én vásárolta Kanadában, ára: 959.99 CAD, a dobozban volt még a telefon töltője és a hozzá tarozó fülhallgató.

Lopás bűncselekménye miatt a panaszos feljelentést kívánt tenni ez miatt és 2014. november 25-én, kedden 10:00 óra körül bement a K-i Rendőrkapitányságra, hogy feljelentését tegte. A portára kijött egy feketés hajú, kb. 168 cm magas, vékony testalkatú, szemüveges hölgy, akinek a panaszos beszámolt a feljelentés tárgyáról. Ő felkísérte a panaszost 2 lépcsősoron, ahol egy ajtó után a folyosó első, jobb oldali irodájába. Ott volt egy másik rendőrségi alkalmazott, aki az iroda jobb oldali részén ült a számítógép előtt. Ő egy szőke vállig érő hajú, vékony arcú hölgy volt, akit B.-nak szólított a fekete hajú hölgy. A fekete hajú hölgy elmondta a problémát a B. nevű hölgynek, aki ezt válaszolta a panaszosnak: "Nem értem, hogy mit vár tőlünk, ez nem is Magyarországhoz tartozik." A fekete hajú hölgynek pedig azt mondta: "Ugye tudod, hogy hatalmas szívás lenne, ha ezt a feljelentést felvennénk". Majd a panaszos felé fordulva közölte a szőke nő, hogy: "Ez halott ügy és a feljelentést nem vesszük fel, felejtse el, hogy a telefon valaha is meg lesz". A szőke hajú hölgy modora elfogadhatatlan volt a panaszos számára, viselkedése lekicsinylő és megalázó volt.

A panaszos tudomása szerint feljelentését bármelyik rendőrkapitányságon megteheti, amennyiben megállapítást nyerne, hogy mégsem annak a rendőrkapitányságnak a hatáskörébe illetve illetékességébe tartozna a bűncselekmény, abban az esetben a feljelentést át kell tenniük a hatáskörrel rendelkező, illetékes szervhez. Feljelentését azért kívánta a K-i Rendőrkapitányságon megtenni, mivel egyrészt a panaszos k-i lakos, másrészt nem kizárható annak ténye, hogy telefonját Magyarország területén tulajdonították el házhozszállítás közben. Annyi elvárható lett volna a rendőrségtől, hogy felveszik feljelentést, megindítják az eljárást és az elsődleges nyomozati cselekményeket elvégzik, pl. az eltulajdonított készülék pozícióját megpróbálhatták volna bemérni és figyelni az IMEI szám alapján.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás alaposabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az ügyben illetékes rendőrkapitányságtól, valamint megküldeni kérte az ügyvel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat és konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját.

1) Az intézkedést foganatosító rendőrkapitányság vezetője, B. Sz. r. alezredes a Testület megkeresésére adott válaszában tájékoztatta a Testületet, hogy a panaszossal szemben P. Á. kormánytisztviselő és Cs.-né Sz. B. r. őrnagy járt el.

Elmondásuk alapján megállapítást nyert, hogy 2014. november 25-én Cs-né Sz. B. r. őrnagy. "Forrónyom 2-es" szolgálatot látott el, a feljelentések felvételét pedig P. Á. kormánytisztviselő intézte. A panaszost P. Á. kormánytisztviselő fogadta, akinek előadta, hogy Kanadából Bécsbe tartó repülőútja során a bőröndjéből eltulajdonították mobiltelefonját. Tekintettel arra, hogy P. Á. kormánytisztviselő rövid ideje rendőrségi alkalmazott és nem találkozott olyan esettel hogy a bűncselekmény feltételezett helye külföldön van, így segítséget kért Cs-né Sz. B. r. őrnagytól. Cs-né Sz. B. r. őrnagy részére elmondta, hogy a panaszos feljelentést kíván tenni, de nem tudja, hogy mit csináljon, mert a hölgy elmondása szerint Kanadából utazott haza és Kanada és Bécs között a repülőgépen eltűnt az egyik bőröndje, amit pár nappal később utána hoztak K-ba, azonban a bőröndből eltűnt egy telefon.

Ezt követően Cs-né Sz. B. r. őrnagy a panaszossal egyeztetett az eset részleteiről, rákérdezett, hogy meg tudja-e adni a telefon IMEI számát, valamint volt-e a telefonban SIM kártya, a bőrönd kiszállításáról kapott-e valamilyen iratot, a futárról mit tud elmondani. A panaszos elmondta, hogy aki a bőröndöt vitte az egy repülőtéren alkalmazott volt, egy repülőtéren kisbusszal érkezett, és a férfi csak németül beszélt. A bőrönd átadásakor aláíratott vele valamilyen papírt, de abból nem maradt nála példány. Továbbá elmondta, hogy a bőrönd az átvételkor sértetlen volt, valamint le is volt zárva. A panaszos azt is elmondta, hogy a telefonban nem volt SIM kártya, és az IMEI számát sem tudta megmondani. Abban sem volt biztos, hogy otthon megtalálja-e a telefon papírjait, mert lehet, hogy az is a bőröndben volt a telefon dobozában.

A rendőrségi dolgozók állítása szerint ekkor közölték a panaszossal, hogy az IMEI szám mindenképpen fontos, mert anélkül nem tudják keresni a telefont, valamint javasolták, hogy a bécsi repülőtéren is írjon panaszt és kérje ki a futár adatait. Tájékoztatták arról is, hogy ilyen ügyben, amikor külföldön feltehetően külföldi személy követ el bűncselekményt, abban nem rendelhetnek el nyomozást, azt csak a Legfőbb Ügyészség teheti. Ekkor a hölgy rá is kérdezett, hogy egyáltalán érdemes-e feljelentést tenni. A rendőrségi alkalmazottak elmondása szerint a panaszossal megegyeztek abban, hogy feltétlenül megnézi, hogy megvan-e az IMEI szám, továbbá mondta azt is, hogy nem is biztos, hogy visszajön feljelentést tenni.

Nyilatkozataik szerint a panaszost teljes körűen tájékoztatták a lehetőségeiről, jogairól. Közölték vele, hogy az IMEI szám feltétlenül szükséges, valamint ha a futár adatai megvannak, azt az INTERPOL-on keresztül meg tudják találni, csak az valószínűleg több hónap lesz. Elmondásuk szerint a panaszban foglalt hangnem valótlan, végig normális, kulturált hangnemből beszéltek a panaszossal, viselkedésük nem volt lekicsinylő, megalázó. Az eljáró rendőrségi munkatársak a meghallgatásuk során egyértelműen kijelentették, hogy a panaszban megfogalmazott kijelentések valótlanak, olyan kijelentéseket nem tettek.

Az eljárás során meghallgatásra került a panaszos is, akivel Cs-né Sz. B. r. őrnagy és P. Á. kormánytisztviselő is szembesítésre került, tekintettel arra, hogy az elmondásokban lényeges ellentmondások mutatkoztak. A szembesítések eredményre nem vezettek. A panasz kivizsgálása során felvett jegyzőkönyvek másolati példányát további felhasználás végett mellékelten csatolom.

2014. november 25-én a panaszos vonatkozásában sem jegyzőkönyv, sem feljegyzés nem készült, tekintettel arra, hogy a - rendőrségi beosztottak állítása szerint - a panaszos a feljelentés megtételétől ideiglenesen elállt, elmondásuk szerint a panaszos a tájékoztatást tudomásul vette, és megállapodtak, hogy amint a szükséges adatokat beszerzi, megteszi a

feljelentését. Tekintettel, hogy később kapitányságon a panaszos feljelentés megtétele végett nem jelent meg, így eljárást kezdeményezni nem tudtak.

A panasz megtételét követően azonban panaszostól a feljelentés felvételre került, amely a K-i Járási Ügyészségnek kerül felterjesztésre, figyelemmel arra, hogy ezen esetben - külföldön, külföldi személy által elkövetett bűncselekmény - a Legfőbb Ügyészség jogosult nyomozást elrendelni.

2) P. Á. kormánytisztviselő és Cs-né Sz. B. r. őrnagy általános jellemzéséről szóló irat tanúsága szerint P. Á. kormánytisztviselő 1 éve dolgozik a hatóságnál, többek között feladata a panaszok felvétele, feljelentési jegyzőkönyvek elkészítése, továbbítása iktatásra. Nevezett lelkiismeretes, magas fokú empátia jellemzi, készségesen segít minden egyes panaszosnak, a feljelentések felvételét többnyire saját hatáskörben rendezi, arról minden esetben jelentést tesz a "forrányomos" nyomozónak, illetve vezetőnek. Amennyiben a bejelentés bonyolultsága indokoltá teszi, úgy segítséget kér, hogy a felvilágosítás szakszerű legyen, így történhetett a kérdéses esetben, segítséget kérhetett a "forrányomos" kolléganőtől.

Cs-né Sz. B. r. őrnagy kiemelt főnyomozó nagyfokú tapasztalattal rendelkezik, mind a bűnügyek vizsgálata, mind a feljelentések kezelése terén, a munkához való hozzáállása kiemelkedő, munkáját lelkiismeretesen hajtja végre, segít kollégáinak. A szervezethez, munkához való hozzáállását nagyfokú lojalitás jellemzi. Mórórát, hangnemét tekintve munkaköréből adódóan kevésbé érzélgős, sokkal inkább határozott, saját magával szemben is szigorú kolléga, de nem lekicsinylő, vagy megalázó, inkább a szakmai álláspontját magabiztosan fenntartó, tárgyilagos hangnemű határozott rendőr. Nevezett a munkaköréből adódó feladatokat igyekszik maximálisan végrehajtani, amennyiben szükséges, az állampolgárok felé a megfelelő felvilágosítást minden esetben megadta.

3) A panaszügyben 2015. január 6-án lefolytatott tanúkenti meghallgatásán Cs-né Sz. B. r. őrnagy úgy nyilatkozott, hogy a kérdéses napon Forrányomos 2-es szolgálatot látott el. Ilyenkor a feljelentéseket P. Á. kormánytisztviselő veszi fel, azonban ha valamilyen kérdése van, akkor szól, és Cs-né Sz. B. r. őrnagy segít neki. Ez ebben az esetben is így volt. Valamikor a délelőtti órákban P. Á. kormánytisztviselő jött be az irodába és vele volt a panaszos, aki a folyosón állt.

A kolléganő elmondta, hogy a panaszos bejött feljelentést tenni, de nem tudja, hogy mit csináljon, mert a hölgy elmondása szerint Kanadából utazott háza és Kanada és Bécs között, a repülőgépen eltűnt egy telefon. Cs-né Sz. B. r. őrnagy ekkor megkérdezte a kolléganőtől, valamint a panaszostól, hogy meg tudja-e adni a telefon IMEI számát, valamint volt-e a telefonban SIM kártya. Továbbá megkérdezte azt is, hogy aki elhozta a bőröndöt, az adott-e valamilyen papírt, valamint erről a személyről mit tud elmondani. A panaszos elmondta, hogy aki a bőröndöt vitte az egy repülőtéri alkalmazott volt, egy repülőtéri kisbusszal jött. A férfi csak németül beszélt. A bőrönd átadásakor aláíratott vele valamilyen papírt, de abból nem maradt nála példány. Továbbá elmondta, hogy a bőrönd az átvételkor sértetlen volt, valamint le is volt zárva.

A panaszos azt is elmondta, hogy a telefonban nem volt SIM kártya, és az IMEI számát sem tudja megmondani. Abban sem volt biztos, hogy otthon megtalálja-e a telefon papírjait, mert lehet, hogy az is a bőröndben volt a telefon dobozában. Ekkor Cs-né Sz. B. r. őrnagy azt mondta, hogy az IMEI szám mindenképpen fontos, mert anélkül nem tudják keresni a

telefon, valamint javasolta neki, hogy a bécsi repülőtérre írjon panaszt és kérje ki a futár adatait.

A panaszostól azt is kérdezte, hogy a telefonon kívül más is hiányzott-e, mire azt mondta, hogy nem. Rákérdezett arra is, hogy volt-e utasbiztosítása. Elmondta azt is neki, hogy ilyen ügyben, amikor külföldön feltehetően külföldi személy követ el bűncselekményt, ők abban nem is rendelkeznek el nyomozást, azt csak a Legfőbb Ügyészség teheti. Ekkor azt is megkérdezte, hogy egyáltalán érdemes-e feljelentést tennie.

Végül abban maradtak, hogy feltétlenül megnézi, hogy megvan-e az IMEI szám, továbbá mondta azt is, hogy nem is biztos, hogy visszajön feljelentést termi. Ekkor még megbeszélte a kolléganővel, hogy amíg lekíséri a panaszost, egyeztessen vele, hogy hogyan dönt, visszajön-e feljelentési tenni, vagy sem. Azt nem tudja, hogy végül miben állapodtak meg. Az biztos, hogy a panaszost teljes körűen tájékoztatták a lehetőségeiről. Elmondták, hogy az IMEI szám feltétlenül szükséges, valamint ha a futár adatai megvannak, azt az INTERPOL-on keresztül meg tudják találni, csak az valószínűleg több hónap lesz.

Cs-né Sz. B. r. őrnagy határozottan kijelentette, hogy teljesen normális hangnemben tájékoztatta a panaszost a jogairól, nem kiabált, nem emelte meg a hangját, nem tett sértő kijelentéseket. Az igaz, hogy tájékoztatta arról, hogy ha legközelebb utazik és nagy értékű, de kisméretű tárgy van nála, akkor azt a kézi poggyászában helyezze el, ne pedig a bőröndben. De ezt is teljesen normális stílusban mondta neki, amit meg is értett. Sőt ő is elismerte, hogy ez most tanulópenz volt, továbbá a kolléganő is teljesen normális hangnemben beszélt vele. Végig nyugodtan beszélgettek a panaszossal, semmi vita nem volt.

Cs-né Sz. B. r. őrnagy tudomása szerint sem jegyzőkönyv, sem feljegyzés nem készült. A kolléganő dolga volt a feljelentés felvétele, amennyiben a panaszos ragaszkodott volna a feljelentéshez. De a panaszos nem ragaszkodott a feljelentéshez, előbb elment megkeresni az IMEI számot. Cs-né Sz. B. r. őrnagy megjegyezte, hogy ha a panaszos kérte volna a jegyzőkönyvezést, azt mindenképp megtették volna, de ő úgy döntött, hogy egyelőre nem tesz feljelentést, előbb megkeresi a papírokat.

Cs-né Sz. B. r. őrnagy tudomása szerint nem indult sem büntető eljárás sem pedig szabálysértési eljárás. Tudomása szerint a Rendőrség ilyen esetben nem is rendelhet el eljárást, azt csak a Legfőbb Ügyészség rendelhet el, de azt is csak kiemelt esetekben, jelentős érdeksérelem esetén rendeli el. Ezt a rendőrség felterjesztése alapján az ügyész dönti el. Hozzá csak tanácsot jöttek kérni, az ügyfényilvántartó töltése az ügyeletén tartózkodó feladata.

A panasszal kapcsolatban észrevételezi, hogy annak sem a nyelvezete, sem a tartalma helyénvaló. A panaszost korábban nem ismerte, nem beszélt vele, nem érti a személyeskedés hangnemét, a kapitányságon lefolytatott beszélgetés alapján nem lehetett oka ilyen panaszt tenni. Teljesen normálisan beszélt a panaszossal. Akkor nem jelezte, hogy bármilyen problémája lenne, megértette, hogy a feljelentést a telefon adataival célszerű megtenni, és mondta is, hogy megkeresi az IMEI számot. Sőt ő említette, hogy ha az eljárás ilyen macerás, akkor lehel nem is érdemes vele foglalkozni. A hangnemet sem sérelmezte, pedig lehetősége lett volna rá, hogy ha sérelmesnek tartja az eljárást, akkor panaszt tegyen, de nem tette.

4) A panaszügyben 2015. január 7-én lefolytatott tanúkenti meghallgatásán P. Á. kormánytisztviselő úgy nyilatkozott, hogy munkaköréből adódóan hivatali munkaidőben a kapitányságra érkező panaszosokat, feljelentőket ő hallgatom meg, ő veszi fel a jegyzőkönyvet. A kérdéses napon az ügyeletről telefonáltak, hogy van egy feljelentő. Megkérdezte az ügyeletest, hogy mi a feljelentő problémája. Az ügyeletes nagy vonalakban elmondta, hogy mi történt, ezután lement a panaszoshoz és szóban meghallgatta.

A panaszos egy fiatal hölgy volt, aki elmondta, hogy Kanadából utazott haza. A repülő a bécsi repülőtéren szállt le. Ott a két bőröndje közül az egyik nem érkezett meg. P. Á. kormánytisztviselő arra már nem emlékszik, hogy azt mondta-e, hogy a reptéren jelezte a bőrönd eltűnését, de azt biztos, hogy mondta, hogy pár nappal később egy németül beszélő férfi - feltehetően a reptér alkalmazottja - hozta el K-ba a bőröndöt. A bőrönd átvételkor épnek tűnt, erről egy papírt is aláírt. A bőröndöt nem nyitotta ki az átvételt követően, csak később és akkor látta, hogy eltűnt abból az ott lévő, elmondása szerint új telefonja. Nyilatkozata szerint a telefon kb. 200.000 Ft-ba került - 900 CAD - és még nem volt beüzemelve. Elmondása szerint a bőröndben kutakodás nyomai voltak láthatóak.

Mivel ilyen esettel nem találkozott mióta a rendőrkapitányságon dolgozik, ezért a Forrónyomos 2-es nyomozótól Cs-né Sz. B. r. őrnagytól segítséget kért. Ő mondta, hogy kísérelje fel a panaszost, beszél ő is vele. A panaszost felkísérte és nagy vonalakban elmondta az esetet. Ezt követően a panaszostól még rákérdezett részletekre. Ő kérdezett rá az IMEI számra, hogy megvan-e, mert az feltétlenül szükséges ahhoz, hogy tudjanak lépni az ügyben. Azt is megkérdezte tőle, hogy kapott-e átvételi elismervényt a bőröndről, mire arra azt a választ adta, hogy aláírta, de nem kapott belőle semmit.

A kolléganő elmondta a panaszosnak azt is, hogy mivel feltehetően külföldi által külföldön elkövetett cselekményről van szó, ők nem tudnak elrendelni feljelentést, azt csak a Legfőbb Ügyészség rendelheti el. Továbbá javasolta a hölgynek, hogy célszerűbb, ha előbb ír a reptérnek és bekéri a szállító adatait, és a papírokat, és annak alapján az INTERPOL által a futárt is meg lehet találni. A panaszos ekkor elbizonytalanodott, még ő említette, hogy akkor nem sok értelmét látja annak, hogy megtegye a feljelentést De végül abban maradtak, hogy hazamegy és megkeresi a szükséges iratokat, és majd eldönti, hogy tesz-e feljelentést, vagy nem. Végül nem jött vissza.

A panaszossal végig kulturált, normális hangnemben beszéltek. A kolléganő határozottan adott tájékoztatást, mindent elmondott a panaszosnak, amit tudott. A panaszos a tájékoztatásokat tudomásul vette és még valójában ő hangsúlyozta, hogy lehet nem is érdemes megtenni a feljelentést. Sem jegyzőkönyv, sem pedig feljegyzés nem készült, mivel abban maradtak, hogy ha meglesznek a papírok, akkor valószínűleg visszajön, de nem jött. Egyébként, ha ragaszkodott volna a jegyzőkönyvhöz, akkor azt felvette volna. Az elhangzott, hogy nehéz eset, meg hogy hosszú procedúra lesz, de az nem hangzott el, hogy halott ügy. Az ügyfélnyilvántartó füzetben rögzítve lett, hogy ott járt a panaszos, azonban azt nem tudja, hogy ki írta be. Utólag látta, hogy a hölgy a füzetet nem írta alá, de az szerepel benne, hogy tájékoztatást kapott.

5) A panaszügyben 2015. január 7-én lefolytatott tanúkenti meghallgatásán a panaszos úgy nyilatkozott, hogy 2014. november 22-én Kanadából utazott haza repülővel. Útközben át kellett szállni Párizsban egy Bécsbe tartó járatra. A csomagokat a reptér intézte. Bécsben mikor leszállt a gép a két bőröndje közül csak az egyik volt meg. Ekkor ott a szalag mellett lévő pultnál jelezte, hogy nincs meg a bőrönd. Ekkor továbbküldték egy másik pulthoz, ahol légitársaságunként külön voltak a pultok és annál a társaságnál kellett bejelenteni a hiányt,

amelyik társaság gépével utaztam. A panaszos be is jelentette, és ekkor adtak egy papírt, valamint tájékoztattak, hogy amennyiben meglesz a csomag, azt a lakcímemére szállítják. A bőröndöt végül megtalálták, és erről telefonon tájékoztatták. A reptérről hívták a vezetékes telefonszámunkon. Ekkor elmondták, hogy mikorra várható a csomag.

A csomag 2014. november 24.-én 11:00-13:00 óra közötti időben érkezett meg, amit a lakcímemre szállítottak. A csomagot a panaszos személyesen vette át. Akkor a bőröndön külsérelmi nyom volt, le volt törve a kereke, de az valószínűleg a pakolás miatt. Más nem volt látható rajta, az ugyanúgy volt lezárva, ahogy a panaszos hagyta. A csomagot átvette, erről azonban semmilyen papírt nem adott a futár. A futárral angolul beszéltek, de nehézkesen értette meg, véleménye szerint az akcentusa alapján német lehetett. A bőröndöt az átvételt követően nem nyitotta ki azonnal, mivel a panaszos testvééréért mentem az iskolába. Miután onnan hazaért, - kb. egy óra elteltével - akkor nyitotta csak ki.

A bőröndöt, ahogy kinyitotta látta, hogy abba belenyúltak. A ruhák nem úgy voltak, ahogy bepakolta. Ezt először annak tudta be, hogy a bőröndöt, ahogy pakolták, elmozdultak a ruhák, viszont mikor a telefont nem találta, akkor tudta, hogy abba tényleg belenyúltak. A telefon egy használt készülék volt, azt korábban édesapja vásárolta és használta Kanadában. A blokkja a telefon mellett volt a dobozban. Amikor észrevette a telefon hiányát telefonált édesapjának. Ő megküldte neki az IMEI számot és a széria számot, valamint mondta, hogy a blokk másolatát megszerzi az üzletből, ahol a készüléket vásárolta.

Másnap bejött a rendőrségre, ez valamikor a délelőtti, órákban lehetett. A bejáratnál lévő ablaknál egy férfi ült. Egy kopasz férfi volt, fekete pulóver volt rajta. Elmondta neki a problémáját, és ő mondta, hogy szól az illetékesnek, várni kell egy kicsit és majd jönni fognak. Kb. 10 percet várakozhatott, mikor megjelent egy hölgy. Ő egy fekete hajú, szemüveges hölgy volt, a nevét azonban nem tudja megmondani. A hölgynek szintén elmondta nagy vonalakban a történeteket, mire azt mondta, hogy rendben, felkísírem. A panaszos azt hiszi egy "Boglárka" nevű hölgyhöz kísérték. Abban nem biztos, hogy ekkor elhangzott ez a név, de az biztos, hogy később igen.

A panaszos nem emlékszik, hogy mit mondott a hölgy, hogy miért kísérte fel, azonban azt látta rajta, hogy elbizonytalanodott, mint aki nem tudja, hogy mit kellene csinálni. Az irodában egy hölgy ült egyedül, szőke haja, csontos arca volt. Ő volt akit "Bogi"-ként említettek. Legalábbis erre a névre emlékszik. A fekete hajú hölgygel bementek az irodába, és a fekete hajú hölgy elmondta a kolléganőnek, hogy mi történt a panaszossal. Ezt csak nagy vonalakban tudta elmondani neki, mivel a panaszos is nagy vonalakban mondta el a történeteket.

Ekkor a "Bogi" nevű hölgy megkérdezte, hogy tudja-e, hogy hol vehették ki a telefont. Erre mondta neki, hogy feltételezhetően Ausztriában, de az is lehet, hogy az ide vezető úton. A panaszos megjegyzi, hogy azóta az is megfordult a fejében, hogy akár Párizsban is kivehették. A lényeg, hogy kihangsúlyozta, hogy akár Magyarországon is ideszállítás közben is elvehették a telefont. Emlékezete szerint azt is megkérdezte, hogy "akkor most mit vár tőlünk" valamint azt is mondta "ez halott ügy és a feljelentést nem vesszük fel, felejtsem el, hogy a telefon valaha is meglesz". Pontosabban a panaszos rákérdezett a hölgytől, hogy "ez halott ügy" és erre mondta a hölgy az előbb vázolt kijelentését.

Az ügyben lényegében ezt a hozzáállást tartotta sértőnek, mivel eleve látszott, hogy nem akar foglalkozni az ügygel. A hangnem is lekezelő stílusú volt, ezt is sértőnek találta. A két hölgy

közül egyik sem kérte az IMEI számot, emlékezete szerint rá is kérdezett arra, hogy IMEI szám alapján rá tudnak-e keresni. Erre a szőke hajú hölgy azt mondta, hogy mivel külföldi telefonról van szó, sok esélyt nem lát rá. A panaszos nem emlékszik olyanra, hogy említették volna az INTERPOL-t, vagy a Legfőbb Ügyészséget.

Miután a hölgy flegma stílusban előadta a dolgokat, a másik hölgy lekísért és ő azt mondta, hogy nagyon sajnálja. Nagyon megértő és kedves volt. Azt mondta, hogy nagyon sajnálja, de úgy néz ki, hogy ebből nem lesz semmi. Fel sem merült olyan, hogy- később visszajöjjen feljelentést tenni, ha beszerezte a feljelentéshez adatokat. A panaszos nem volt felkészülve arra, hogy nem veszik fel a feljelentést. Hazament és interneten utánanézett, hogyan tehet panaszt, több fórumot is elolvasott. Továbbá édesapja rendőr volt, és ő is segített megírni a panaszt.

6) A panaszos és P. Á. kormánytisztviselő 2015. január 7-ei szembesítéséről készült jegyzőkönyv szerint a szembesítés nem vezetett eredményre

7) A panaszos és Cs-né Sz. B. r. őrnagy 2015. január 7-ei szembesítéséről készült jegyzőkönyv szerint a szembesítés nem vezetett eredményre

8) A rendőrség megküldte a Testület részére a panaszos 2015. január 7-én megtett feljelentését az ellopott telefonja ügyében, és a megindított büntetőeljárással kapcsolatos iratokat, azonban ezen iratok részletes ismeretétől a Testület jelen állásfoglalás III. rész 1. pontjában foglaltak miatt eltekint.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) és a 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében foglalt emberi méltósághoz fűződő alapvető jogát, az alábbiak szerint.

1) A Testület a panaszeljáráásban mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy mely panaszosi sérelmek kivizsgálásra terjed ki a hatásköre.

Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

Ezen rendelkezés alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. felsorolt fejezeteinek alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),
- a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),
- a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás), esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fentiek értelmében a Testület a jogszabályi felhatalmazás hiányában nem rendelkezik hatáskörrel, ezért nem jogosult:

- szabálysértéseket kivizsgálni, a kiszabott szabálysértési- és közigazgatási bírságot csökkenteni, eltörölni;
- büntetőeljárás keretében foganatosított cselekmények törvényességét elbírálni;
- kártérítést megítélni;
- az intézkedő rendőrök büntetőjogi-, szabálysértési- vagy fegyelmi felelősségét megállapítani.

A fenti rendelkezés értelmében a Testületnek nem terjed ki hatásköre olyan kérdések vizsgálatára, amely a rendőrség azon intézkedésével vagy mulasztásával kapcsolatosak, amelyet egy büntetőeljárás során nyomozó hatóságként eljárva végez. Az ilyen jellegű panaszokra a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 195-199. §-ai biztosítják a megfelelő jogorvoslatot. A konkrét ügyben kétség kívül megállapíthatóvá vált, hogy a panaszos a rendőrségnek olyan mulasztását, illetve intézkedését (nyomozati cselekmények elmulasztása) sérelmezte, amelyet a rendőrség nyomozó hatóságként eljárva, a Be. rendelkezései alapján végzett.

A fentiekre tekintettel a Testület a büntetőeljárással kapcsolatos panaszok tekintetében hatásköre hiányát volt kénytelen megállapítani

2) A panaszos beadványában sérelmezte az eljáró rendőrök hangnemét és bánásmódját.

A rendőrök magatartásával kapcsolatban a Testület felhívja a figyelmet az Rtv. 2. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekre. Az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Az intézkedő rendőröktől – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaitól – minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. Az említett rendelkezés alapján a Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrökre, mint a közhatalom képviselőire különös súllyal nehezedik az emberi méltóság, és az emberi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége, ezért minden körülmények között elvárható a tisztességes, az általa képviselt közfeladat mértékéhez méltó, a másik személy emberi méltóságát mindenkor szem előtt tartó viselkedés és hangnem.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem

alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A panaszos beadványában úgy fogalmazott, hogy az ügyben lényegében a hozzáállást tartotta sértőnek, mivel eleve látszott, hogy nem akar foglalkozni az üggyel. A hangnem is lekezelő stílusú volt, ezt is sértőnek találta. A két hölgy közül egyik sem kérte az IMEI számot, emlékezete szerint rá is kérdezett arra, hogy IMEI szám alapján rá tudnak-e keresni. Erre a szőke hajú hölgy azt mondta, hogy mivel külföldi telefonról van szó, sok esélyt nem lát rá. A panaszos nem emlékszik olyanra, hogy említették volna az INTERPOL-t, vagy a Legfőbb Ügyészséget. Miután a hölgy flegma stílusban előadta a dolgokat, a másik hölgy lekísért és ő azt mondta, hogy nagyon sajnálja.

Cs-né Sz. B. r. őrnagy határozottan kijelentette, hogy teljesen normális hangnemben tájékoztatta a panaszost a jogairól, nem kiabált, nem emelte meg a hangját, nem tett sértő kijelentéseket. Az igaz, hogy tájékoztatta arról, hogy ha legközelebb utazik és nagy értékű, de kisméretű tárgy van nála, akkor azt a kézi poggyászában helyezze el, ne pedig a bőröndben. De ezt is teljesen normális stílusban mondta neki, amit meg is értett. Sőt ő is elismerte, hogy ez most tanulópénz volt, továbbá a kolléganő is teljesen normális hangnemben beszélt vele. Végig nyugodtan beszélgettek a panaszossal, semmi vita. nem volt.

P. Á. kormánytisztviselő úgy nyilatkozott, hogy a panaszossal végig kulturált, normális hangnemben beszéltek. A kolléganő határozottan adott tájékoztatást, mindent elmondott a panaszosnak, amit tudott. A panaszos a tájékoztatásokat tudomásul vette és még valójában ő hangsúlyozta, hogy lehet nem is érdemes megtenni a feljelentést.

A fentiek alapján a panaszos és a rendőrség álláspontja között olyan ellentét feszül, amit a Testület a rendelkezésére álló iratokkal nem tud feloldani, ezért Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos emberi méltóságához való jogának sérelme nem megállapítható.

IV.

A Testület a büntetőeljárással kapcsolatos panaszelemek tekintetében hatásköre hiányát volt kénytelen megállapítani. Az intézkedés során használt rendőri hangnem kapcsán a panaszos és a rendőrség álláspontja között olyan ellentét feszül, amit a Testület a rendelkezésére álló iratokkal nem tud feloldani, ezért Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos emberi méltóságához való jogának sérelme nem megállapítható.

Mindezekre tekintettel a Testület állásfoglalását a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki, és az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése szerint a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2015. február 26.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
előadó testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZBÍZOTTSÁG